Nr. 3.
14.
jan.

Lög

um

tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

18. septbr. 1891.
1. apríl 1896.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

27. nóv. 1903.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Um útflutningastjóra.

1. grein.

Enginn má koma fram sem útflutningastjóri, nema hann hafi fengið sjerstaklegt leyfi til þess. Sjerhver sá verður álitinn útflutningastjóri, sem á sjálfs síns eða annara kostnað tekst á hendur að annast um flutning útfara í aðrar heimsálfur. Engir aðrir en þeir, sem eru löggildir útflutningastjórar og umboðsmenn þeirra, mega gjöra samninga við útfara um slíkan flutning eða bjóða fram milligöngu sína til þess að gjöra slíka samninga. Samt skulu þessi lög eigi eiga við flutninga beina leið frá höfnum á Íslandi, ef útfarar þeir, sem vilja fara þaðan með einhverju skipi, eru allir frá sama heimili og þar hjá eigi fleiri en 10.

2. grein.

Leyfi það, sem með þarf samkvæmt 1. gr., verður að eins veitt mönnum, sem hafa óflekkað mannorð og eru orðnir fulltíða og sem eru búsettir á Íslandi og hafa haft þar fast heimili í 5 ár. Samt getur landshöfðingi veitt undanþágur frá því, sem ákveðið er um þá tímalengd, er þeir skuli hafa verið heimilisfastir á Íslandi Sje leyfið vanbrúkað, einkanlega til þess að tæla menn til útflutnings með ósönnum fortölum, getur yfirvald það, sem hefir veitt leyfið, tekið það aptur, hvenær sem vera skal.

Umboð til þess að koma fram fyrir hönd útflutningastjóra verður eigi veitt neinum, sem ekki fullnægir skilyrðum þeim, sem eptir því, sem sagt er að framan, útheimtast að því leyti, er snertir utflutningastjórann sjálfan. Utflutningastjórinn hefir að öllu leyti ábyrgð á afbrotum umboðsmannsins gegn lögum þessum.

Um flutninga beina leið.

3. grein.

Landshöfðinginn einn getur veitt leyfi til þess að flytja útfara frá Íslandi beina leið í aðrar heimsálfur. Beiðninni um slíkt leyfi skal fylgja nákvæm skýrsla um nafn skipsins, sem á að hafa til flutningsins, tegund þess, stærð og fyrirkomulag, og um það, hvað marga útfara megi taka á skipið. Áður en leyfið er veitt, getur landshöfðingi sett þau skilyrði og heimtað það veð, sem hann álítur nauðsynlegt til tryggingar útförunum.

Lov

Nr. 3.
14de
Januar.

om

Tilsyn med Udvandreres Befordring.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Om Udvandringsagenter.

§ 1.

Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses Enhver, der for egen eller fremmed Regning paatager sig Besørgelsen af Udvandreres Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres Befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrere om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellemkomst med Hensyn til saadanne Kontrakters Afslutning. Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra islandske Søhavne, naar samtlige Udvandrere, der ville afgaa med et Skib derfra, høre til samme Husstand, og deres Antal derhos ikke overstiger 10.

§ 2.

Den i Henhold til § 1 fornødne Tilladelse maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte i Island og i 5 Aar der have havt fast Ophold. Dog kan Landshøvdingen eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed. Misbruges Tilladelsen, navnlig til ved usande Forestillinger at hverve Udvandrere, kan den til enhver Tid tilbagetages af den Myndighed, som har meddelt samme. Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Vegne kan ikke meddeles Nogen, som ikke opfylder de Betingelser, der efter det Foranstaaende udfordres for Agentens eget Vedkommende. Agenten er i Et og Alt ansvarlig for Fuldmægtigens Overtrædelser af denne Lov.

Om den direkte Befordring.

§ 3.

Tilladelse til at befordre Udvandrere direkte fra Island til fremmede Verdensdele kan kun meddeles af Landshøvdingen. Begjæring om saadan Tilladelse skal ledsages af noiagtig Oplysning om det dertil bestemte Skibs Navn, Art, Størrelse og Indretning samt om det Antal Udvandrere, som deri skal kunne optages. Forinden Tilladelsen meddeles, kan Landshøvdingen opstille saadanne Betingelser og fordre saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nødvendige til Udvandrernes Betryggelse.

Nr. 3. 14. jan.

Landshöfðinginn skýrir lögreglustjóranum á þeim stað, er honum er sagt, að skipið eigi að leggja frá, frá leyfinu og þeim skilyrðum, sem það er bundið. Án skriflegs samþykkis lögreglustjórans má eigi afgreiða skipið til útsiglingar. Áður en samþykkið er veitt, skal lögreglustjóri ganga úr skugga um, að skilyrðunum sje nákvæmlega fullnægt, og að þeir útfarar, sem tekið er við á skipið, hafi löggilda samninga.

Um flutninga, sem eigi ganga beina leið.

4. grein.

Leyfi til þess að takast á hendur flutning útfara yfir hafnir í Norðurálfunni veitir lögreglustjórinn á þeim stað, þar sem sá er búsettur, er sækir um leyfið.

Sá, sem sækist eptir slíku leyfi, skal segja til, hvort hann ætli að reka erindi fyrir sjálfan sig eða í umboði annara; sje svo, skal hann sýna fram umboðsskrá sína frá útflutningafjelagi því eða skips-útgjörðarmönnum, sem hann kemur fram fyrir, og fá lögreglustjóra í hendur eitt exemplar af fjelagslögunum eða þeim reglum, er almenningi hefir verið skýrt frá að þeir ætli að fylgja.

5. grein.

Áður en leyfið er veitt, verður sá, sem í hlut á, að setja veð eptir nákvæmari ákvörðun lögreglustjóra, sem sje að minnsta kosti 6,000 kr. og allt að því 20,000 kr., annaðhvort á þá leið, að annar maður, sem þykir áreiðanlegur, ábyrgist eins og hann sjálfur ætti í hlut, eða með því að láta af hendi skuldabrjef sem geymslufje. Þegar tiltaka skal upphæðina, skal sjerstaklega tekið tillit til þess, hvort erindsrekinn ætlar að fá leyfi til að flytja útfara lengra áleiðis en til þess staðar, þar sem lenda á skipinu í annari heimsálfu, og ef svo er, má eigi til taka minni upphæð en 14,000 kr. Veðið er til tryggingar fyrir öllum þeim skyldum, sem erindsrekinn bakar sjer gagnvart útförunum, eða ef brotið er gegn því, sem fyrir er mælt í lögum þessum, og hvernig sem á stendur verður veðið eigi heimtað aptur, fyr en eitt ár er liðið frá því, at erindsrekinn hætti við þessi ssörf.

Í hvert skipti, sem lögreglustjóri veitir slíkt leyfi, skal hann skýra landshöfðingja frá því og frá, hvernig veði því, sem sett er, er varið og svo upphæð þess, og má leggja undir úrskurð hans allar þær spurningar, sem snerta veiting á leyfi því, sem verið er að ræða um.

Bæði landshöfðingi og lögreglustjórinn geta hvenær sem vera skal krafizt þess, að veð það, sem sett er, verði fært upp í hina hæstu upphæð, sem getið var að framan.

6. grein.

Ætli útflutningastjóri að hafa um hönd störf þessi annarstaðar en þar sem hann er búsettur, skal skýra þeim lögreglustjóra frá því, sem hefir veitt leyfið, og skal þar að auki sýna það lögreglustjórunum á þeim stöðum, þar sem áformað er að nota það.

Umboð handa öðrum til þess að koma fram fyrir hönd erindsrekans skal vera skriflegt, og eptir að lögreglustjórinn, sem veitt hefir erindsrekanum leyfið, hefir ritað vottorð sitt á umboðsskrána, skal hún sýnd lögreglustjórunum á sjerhverjum þeim stað, þar sem hana á að nota.

Om Tilladelsen og om de dertil knyttede Betingelser underretter Landshøvdingen Politimesteren paa det for ham opgivne Afgangssted. Uden Politimesterens skriftlige Samtykke maa Skibet ikke udklareres. Forinden Samtykket meddeles, skal Politimesteren forvisse sig om, at Vilkaarene noie ere opfyldte og at de indtagne Udvandrere ere forsynede med lovformelige Kontrakter.

Om den indirekte Befordring.

§ 4.

Tilladelse til at paatage sig Udvandreres Befordring over europæiske Havne meddeles af Politimesteren paa det Sted, hvor den, der begjærer samme, er bosat.

Den, som attraar saadan Tilladelse, skal opgive, om han agter at drive Forretningen for egen Regning eller som Agent for Andre. I sidste Fald skal han forevise sin Fuldmagt fra det Udvandrerselskab eller Rhederi, for hvilket han optræder, og meddele Politimesteren et Exemplar af dets Statuter eller offentlig udfærdigede Program.

§ 5.

Forinden Tilladelsen meddeles, maa Vedkommende have stillet Sikkerhed efter Politimesterens nærmere Bestemmelse for mindst 6,000 Kroner og indtil 20,000 Kroner, enten ved antagelig Selvskyldnerkaution eller ved at deponere Værdipapirer. Ved Beløbets Ansættelse bør særligt Hensyn tages til, hvorvidt Forretningen omfatter Befordring længere end til Landingsstedet i den fremmede Verdensdel, og maa Beløbet i dette Tilfælde ikke sættes under 14,000 Kroner. Sikkerheden hæfter for alle Forpligtelser, som Agenten i sit Forhold til Udvandrerne eller ved Overtrædelse af nærværende Lovs Forskrifter paadrager sig, og kan i intet Tilfælde fordres tilbageleveret førend 1 Aar, efter at Agenten har ophørt at befatte sig med Forretningen.

Politimesteren har, hver Gang han meddeler saadan Tilladelse, at gjøre Indberetning herom og om den stillede Sikkerheds Beskaffenhed og Størrelse til Landshøvdingen, for hvem alle Spørgsmaal, der vedrøre Meddelelsen af den ommeldte Tilladelse, kunne indbringes til Afgjørelse.

Den stillede Sikkerhed kan til enhver Tid saavel af Landshøvdingen som af Politimesteren kræves forhøiet til det høieste af de ovennævnte Beløb.

§ 6.

Agter Agenten at drive Forretninger udenfor det Sted, hvor han er bosat, bliver Underretning derom at meddele den Politimester, af hvem Tilladelsen er udfærdiget, hvorhos Tilladelsen bliver at forevise Politimesteren paa de Steder, hvor den agtes benyttet.

Fuldmagt for nogen Anden til at handle paa Agentens Vegne maa udstedes skriftlig og, efter at være forsynet med Paategning af den Politimester, af hvem Agentens Tilladelse er udfærdiget, forevises Politimesteren paa ethvert Sted, hvor Fuldmagten skal benyttes.

Nr 3. 14. jan.

7. grein.

Öll skip, að hinu konunglega póstgufuskipi einu undan teknu, er fluttir eru á útfarar frá höfnum á Íslandi til hafna í Norðurálfunni, skulu vera undirgefin umsjón lögreglustjórnarinnar, og má eigi taka útfara á skip, fyr en lögreglustjórinn á þeim stað, er skipið leggur út frá, hefir gefið skriflegt leyfi til þess.

Áður en leyfi þetta verður veitt, skal lögreglustjóri ganga úr skugga um, að skipið sje hentugt til þess augnamiðs, sem til er ætlazt, sumpart með því að láta menn, sem vit hafa á undir sinni tilsögn halda skoðunargjörð, sumpart með því að rannsaka skoðunarskýrteini þau, sem gefin eru út á þeim stað, þar sem skipið á heima, en skýrteini þessi gilda þó eigi lengur en eitt ár frá því, að þau eru gefin út.

Í leyfinu skal nákvæmar tiltekið, hvað marga útfara megi taka á skipið, og má setja þar þær nákvæmari reglur, sem nauðsyn þykir á að segja fyrir um að því leyti, er snertir tilhlýðilega meðferð á útförunum.

Útflutningastjóri sá, er í hlut á, tekur þátt í ábyrgðinni á því, að enginn útfari, sem hann hefir tekið að sjer að flytja, verði látinn ganga á nokkurt skip, sem ákvörðun sú, sem hjer er sett, á við, fyr en leyfi það, sem með þarf handa skipinu, er útvegað.

8. grein.

Áður en útflutningaskip leggur af stað frá Islandi, skulu bæði skipverjar og farþegar rannsakaðir af lækni, er lögreglustjórinn fær til þess; skal hann ganga úr skugga um, að hvorugir sje veikir af neinni næmri sótt, er valda má faraldri, og enginn af farþegunum svo sjúkur eður heilsutæpur, að álíta megi, að hann sje ekki ferða fær. Útflutningastjóri skal ábyrgjast, að allir menn á skipinu gefi sig fram til læknis-rannsóknar

9. grein.

Fyrir tilsjón með útflutningum skal lögreglustjóra og lækni greiðast 20 kr. hvorum, fyrir hvert útflutninga-skip, er þeir skoða, en þurfi þeir að verja lengri tíma en einum degi til þessa, þá skulu þeim þar að auki greiðast 6 kr. um hvern dag. Hin sömu daglaun bera skoðunarmönnum þeim, er lögreglustjóri kveður til að gjöra skoðunina með sjer, og skal útflutningastjóri greiða kostnað þann allan, er af skoðunargjörðinni leiðir, og fá í hendur hlutaðeigandi lögreglustjóra.

10. grein.

Rúm það, er hverjum farþega á útflutningaskipi er ætlað, má eigi minna vera, en 12 □ fet, ef það er á efri miðþiljum, eður í lypting á efstu þiljum, og eigi minna en 30 □ fet, sje það á neðri miðþiljum, (Banjerdæk). Skal þetta rúm autt af öllu öðru en rekkjum farþega, fötum þeirra og öðru, er þeir nauðsynlega þurfa að hafa við hönd á ferðinni. Sjerstök svefnherbergi skulu höfð fyrir ógiptar konur, og önnur fyrir ókvænta menn, og skal það ekki haft saman. Sje skipið fermt kaupvöru jafnframt og það flytur fólk, skal að minnsta kosti vera 6 feta bil frá yfirborði farmsins til yfirþilja farþegarúmsins.

11. grein.

Rúm það, er farþegum er áskilið í næstu grein hjer á undan, skal vera svo, að það veiti farþega nóg lopt og birtu, svo og nóga hlífð fyrir vætu og kulda. Ekki má skip, er fólk flytur, taka til flutnings jafnframt neina þá vöru, er illur þefur er af, eður hættu getur valdið fyrir heilsu farþega, heldur ekki púður nje eldspítur þær, er af brennisteini eru gjörvar, nema hið minnsta, sem þörf er á fyrir sjálfa skipverja.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

§ 7.

Ethvert Skib — det kongelige Postdampskib alene undtaget — hvormed Udvandrere befordres fra islandsk Havn til europæiske Havne, skal være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages ombord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er meddelt af Politimesteren paa Afgangsstedet.

Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Politimesteren dels ved Synsforretning, der under hans Ledelse afholdes af sagkyndige Mænd, dels ved Prøvelse af de paa Skibets Hjemsted udstedte Synsbeviser (der dog ikke have Gyldighed længere end et Aar efter deres Udstedelse) forvisse sig om, at Skibet er tjenligt til det tilsigtede Øiemed.

Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrernes forsvarlige Behandling anses fornødent at foreskrive.

Vedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under nærværende Bestemmelser, forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet.

§ 8.

Forinden et Udvandrerskib afseiler fra Island, bør saavel Skibets Besætning som Passagererne synes af en dertil af Politiet antagen Læge, der har at forvisse sig om, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, samt at ingen af de Sidstnævnte er saa syg eller svag, at han maa antages ikke at ville kunne udholde Reisen. Udvandringsagenten er ansvarlig for, at alle til Skibet Hørende fremstilles til Lægesyn.

§ 9.

For Tilsyn med Udvandringer tilkommer Politimesteren og Lægen hver især 20 Kr. for hvert af dem synet Udvandrerskib, men hvis de behøve at anvende længere Tid end een Dag hertil, erholde de endvidere 6 Kr. for hver Dag. De samme Diæter tilkomme de af Politimesteren til i Forening med ham at foretage Synsforretningen tiltagne Mænd, og har Udvandringsagenten at betale alle ved Synsforretningen foranledigede Omkostninger, der erlægges til vedkommende Politimester.

§ 10.

Det for hver Passager bestemte Fladerum i et Udvandrerskib maa ikke være mindre end 12 Kvadratfod paa øverste Mellemdæk eller i Ruf paa Dækket, og paa det underste Mellemdæk (Banjerdæk) ikke mindre end 30 Kvadratfod. Den Passagererne tilkommende Plads bør være fri og ubesat, undtagen for saa vidt som den optages af deres Senge, Gangklæder og andre for deres Bekvemmelighed paa Reisen fornødne Sager. For ugifte Fruentimmer bør der være indrettet særskilte Sovelokaler, og ligeledes for ugifte Mandspersoner, og maa disse Sovelokaler ikke støde op til hverandre. Er Fartøiet, samtidig med at det befordrer Passagerer, lastet med Varer, bør Afstanden mellem Lastens øverste Flade og Passagerrummets Overdæk være mindst sex Fod.

§ 11.

Den Plads, som ifølge næst foregaaende Paragraf er bestemt for Passagererne, bør være saaledes indrettet, at den yder dem tilstrækkelig Luft og Lys samt fornøden Beskyttelse mod Fugtighed og Kulde. Et Fartøi, som befordrer Passagerer, maa ikke samtidig som Last medtage ildelugtende eller for Passagerernes Sundhed skadelige Varer, ei heller Krudt eller Svovlstikker i større Mængde end Skibets Behov udkræver.

Nr. 3. 14. jan.

12. grein.

Ekki skal á útfara skipum búa til rekkjupall fyrir fleiri en 3 fullorðna menn til að sofa eður hvílast í. Rekkja handa hverjum fullorðnum manni skal eigi minni vera að innanrúmi en 5,75 fets á lengd og 1,5 fets á breidd. Eigi skal hafa rekkju palla hvern nær öðrum, en svo, að í millum hverrar raðar sje tveggja feta breitt gangrúm. Ekki skal hafa fleiri en tvo rekkjupalla hvorn yfir öðrum, og skal tveggja feta bil vera frá botni þins neðra rekkjupalls upp að botni hins efra, og sömuleiðis frá botni hans upp undir þiljur tvö fet. Ætla skal $^1/_8$ af öllum rekkjum farþega fyrir sjúka menn, og skal bilið milli botnanna í þeim vera þrjú fet, og eins frá botni hinnar efri rekkjunnar upp undir þiljur; upp að botni þeirrar rekkjunnar, sem neðar er, skal vera 4 þumlunga bil frá þiljum. Það segir sig sjálft, að jafnmörg þurfa rekkjustæði og fullorðnir menn eru með skipinu. Rjett er að telja hvern þann fullorðinn, sem er 14 ára og þaðan af eldri, tvö börn frá 1—14 ára jöfn einum fullorðnum. Börn yngri en ársgömul teljast ekki.

Almennar ákvarðanir.

13. grein.

Utflutningastjóri skal gjöra skriflegan samning við sjerhvern útfara. Skal í samningi þessum skýrt frá því, frá hverjum stað og til hvers staðar útfarinn skuli fluttur, og svo frá kaupi því, sem greitt er eða greiða skal fyrir flutninginn; en auk þessa skal samningurinn hafa inni að halda nákvæma og ítarlega skýrslu:

1) um tölu þeirra manna, sem fluttir skulu samkvæmt samningi þessum, fullt nafn þeirra, aldur, heimili þeirra hingað til, svo og stjett þeirra;
2) um leiðina, fargögn, og nær útfarinn eigi að leggja af stað á leið til þeirrar hafnar, þaðan sem ferðin hefst til annarar heimsálfu, um hvort hann verði fluttur ofan skips eða undir þiljum, og um það, hvernig sjeð verði um, að útfaranum verði komið fyrir og um viðurværi hans á sjálfri ferðinni, á þeim stöðum, er koma skal við á á leiðinni, og þeim stað, er leggja skal út frá;
3) um skipsútgjörðarmenn þá eða fjelag það, sem tekur að sjer flutninginn frá Norðurálfunni, og að svo miklu leyti, sem unnt er, um nafn á skipi því, sem skal haft til flutningsins, en að minnsta kosti hvort það sje seglskip eða gufuskip, hvar í skipinu útfaranum skuli komið fyrir, og um hvenær leggja eigi af stað frá Norðurálfunni;
4) um það hvort sá, sem tekur að sjer flutninginn, einnig takist á hendur að veita útfaranum fæði á leiðinni, og ef svo er, að hve miklu leyti; skal ávallt áskilið, að fæðið sje látið til tilbúið;
5) um það hvort greiða skuli sjerstaka borgun fyrir flutning á munum útfarans bæði til þess staðar, er leggja skal út frá, og þaðan til hinnar heimsálfunnar, og
6) um það hvernig sjeð sje um flutning útfarans lengra áleiðis, ef til þess skyldi koma. að skipinu hlekkist á og komist ekki alla leiðina.

Verði útfari fluttur beina leið frá Íslandi til Englands, til þess hann verði fluttur þaðan lengra áleiðis, og verði eigi landsettur í þeirri höfn á Englandi, er hann að síðustu skal fara frá, skal í samningnum gjört þeim, sem flytur útfarann, að skyldu, að flytja hann lengra áleiðis til þeirrar hafnar, þar sem hann á að ganga á skip, áður en dægur sje liðið frá því að tollrannsókn á útfaranum er lokið á þeim stað, þar sem hann var settur á land, eða að minnsta kosti með hinni fyrstu venjulegu járnbrautarferð, sem fellur til þaðan eptir að tollrannsóknin er á enda.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

§ 12.

Intet Kojerum maa indrettes for et større Antal voxne Personer end tre. Kojen skal holde mindst $5\frac{3}{4}$ Fod i Længde og $1\frac{1}{2}$ Fod i Brede for hver voxen Person, Alt efter indvendigt Maal. Kojerne maa ikke stilles nærmere hinanden, end at der mellem hver Rad bliver en to Fod bred Gang. Mere end to Kojer maa ikke anbringes over hinanden og bør Afstanden mellem den nederste og den øverste Kojes Bund og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade være 2 Fod. En ottende Del af Kojernes samlede Antal bør være indrettet til Sygekojer, og Afstanden mellem den nederste og øverste Kojes Bund, og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade bør være 3 Fod; den nederste Kojes Bund maa være hævet 4 Tommer over Dækket. Det er derhos en Selvfølge, at Kojepladsernes Antal mindst maa være lige med Antallet af de voxne Personer, som Skibet medfører. Ved voxen Person forstaas Enhver, der er 14 Aar gammel eller ældre. To Børn i Alderen mellem 1 og 14 Aar regnes lige med en Voxen, og Børn under eet Aar medregnes ikke.

Almindelige Bestemmelser.

§ 13.

Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt. Kontrakten skal foruden Oplysning om Stedet, hvorfra, og Stedet, hvortil Udvandreren skal befordres, og det Vederlag, der er erlagt eller skal erlægges for Befordringen, indeholde nøiagtig og i det Enkelte gaaende Oplysning:

1) om Antallet af de Personer, som efter denne Kontrakt skulle befordres, deres fulde Navn, Alder, hidtilværende Opholdssted og Livsstilling;
2) om Veien, Transportmidlerne og Afgangstiderne for Udvandrerens Befordring til den Havn, hvorfra Reisen til fremmed Verdensdel skal finde Sted, om paa Dæk eller under Dæk, og om den Maade, hvorpaa der skal sørges for Udvandrerens Ophold og Underhold paa selve Reisen, Mellemstationerne og Afgangsstedet;
3) om det Rhederi eller Selskab, som paatager sig Overførelsen fra Europa, og, saavidt muligt, Navnet paa det Skib, hvorpaa den skal ske, men i alt Fald Oplysning om, hvorvidt det er Seil- eller Dampskib, om den Del af Skibet, hvor Udvandreren skal anbringes, samt om Afgangstiden fra Europa;
4) om, og i bekræftende Fald i hvilket Omfang den, der paatager sig Befordringen, tillige paatager sig paa Reisen at levere Udvandreren Kosten, der i saa Fald altid skal betinges leveret i tilberedt Stand;
5) om hvorvidt der for Befordring af Udvandrerens Effekter saavel til Afgangsstedet som derfra til den fremmede Verdensdel skal erlægges særskilt Betaling; samt
6) om hvorledes Udvandrerens Viderebefordring, i Tilfælde af at vedkommende Skib ved Ulykkestilfælde hindres i at udføre Reisen, er sikret.

Befordres Udvandreren fra Island direkte til Storbritanien for derfra at befordres videre, og Landsætningen i Storbritanien ikke sker i samme Havn, hvorfra den endelige Indskibning skal finde Sted, skal Kontrakten indeholde Forpligtelse for den, der befordrer Udvandreren, til inden 12 Timer, efterat Udvandrerens Toldunderøgelse paa Landsætningsstedet er sluttet, eller i al Fald med det første sædvanlige Jernbanetog, som afgaar derfra efter Toldunderøgelsens Slutning, at befordre Udvandreren videre til Indskibningshavnen.

Nr. 3. 14. jan.

Sje svo ákveðið í samningnum, að útfarar skuli vinna af sjer flutningskaup það, sem samið er um, allt eða nokkru leyti, þegar þeir eru komnir í aðra heimsálfu, er samningurinn ógildur, og sjerhver samningur, sem gjörður er um þetta, við útfarann á annan hátt, skal eigi vera skuldbindandi fyrir hann, og bakar útflutningastjóranum hina mestu sekt, sem til tekin er í 15. grein.

Erindsrekinn skal fá hlutaðeiganda lögreglustjóra í hendur samninginn, sem skal vera ritaður á Íslenzku og útlagður á Ensku, ásamt með endurriti af honum. Eptir að lögreglustjórinn er genginn úr skugga um, að samningurinn fullnægi þeim ákvörðunum, sem þessi grein hefir inni að halda, sendir hann útfaranum frumritið, eptir að hann hefir ritað á það vottorð sitt.

Ákvörðununum í þessari grein má breyta, og setja ítarlegri reglur um innihald samninga þeirra, sem gjörðir eru milli útfara og erindsreka, með konunglegri tilskipun.

14. grein.

Hafi útfari nokkra kæru að fram bera yfir því, að samningurinn hafi verið rofinn, skal það tafarlaust tilkynnt hinum næsta danska verzlunarfulltrúa erlendis. Verði eigi sætzt á málið fyrir milligöngu verzlunarfulltrúans, skal hann eptir að hafa leitað nákvæmra upplýsinga, senda skýrslu um það, og skal landshöfðinginn á Íslandi þar eptir gjöra út um málið, þannig að útflutningastjóri er bundinn við þann úrskurð innan takmarka veðs þess, sem sett er, og svo framarlega sem ákveðið er í úrskurðinum, að erindsrekinn skuli greiða skaðabætur, sjer landshöfðingi um, að þær einnig verði goldnar af veðinu, að svo miklu, sem það hrökkur til.

15. grein.

Mál, sem rísa af því, að brotið er gegn lögum þessum, skal fara með sem opinber lögreglumál, og ef harðari hegning eigi liggur við samkvæmt almennum lögum, varðar það 20—2000 kr. sektum, þó má hækka hegninguna fyrir afbrot gegn 1. grein þannig, að beitt verði einföldu fangelsi í 2 mánuði eða öðru fangelsi, í samsvarandi tíma. Sektirnar renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. dag januarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Bestemmelse om, at den betingede Fragt i det Hele eller for en Del skal aftjenes ved Arbeide efter Ankomsten til den fremmede Verdensdel, gjør Kontrakten ugyldig, og enhver paa anden Maade med Udvandreren derom indgaaet Overenskomst er ikke forbindende for denne og paadrager Agenten den høieste i § 15 fastsatte Bøde.

Kontrakten, som skal være affattet i det islandske Sprog og forsynet med engelsk Oversættelse, skal, tilligemed en Gjenpart, af Agenten afleveres til vedkommende Politimester. Efter at have forvisset sig om, at Kontrakten fyldestgjør de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser, tilstiller Politimesteren Udvandreren Originalen, forsynet med sin Paategning.

Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Indholdet af de mellem Udvandrere og Agenten afsluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 14.

Har nogen Udvandrer Klage at fremføre over Misligholdelse af Kontrakten, bør Saadant uopholdelig anmeldes for den nærmeste danske Konsul i Udlandet. For saa vidt Sagen ikke ved Konsulens Mægling i Mindelighed forliges, har denne, efter at have indhentet nøiagtige Oplysninger, at afgive Indberetning, hvorefter Sagen afgjøres af Landshøvdingen over Island med bindende Virkning for Agenten inden Grændserne af den stillede Sikkerhed, af hvilken ogsaa, saafremt Afgjørelsen gaar ud paa, at Erstatning skal svares af Agenten, Landshøvdingen foranstalter denne dækket, saa vidt Sikkerheden tilstrækker.

§ 15.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter behandles som offentlige Politisager og straffes, for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medfører høiere Straf, med Bøder fra 20 til 2,000 Kr., dog at Straffen for Overtrædelse af § 1 kan stige til simpelt Fængsel i 2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid. Bøderne tilfalde Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Januar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 3. Lov af 14de Januar om Tilsyn med Udvandreres Befordring.